

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Vndecima Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
CHRISTI
451.

chia episcopus, dignemini, & statuere ei certos sumptus de ecclesia qua sub me est.

Paschasinus & Lucentius reuerendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii sedis apostolicae, per Paschasinum reuerendissimum episcopum dixerunt: Sanctus & beatissimus papa, qui episcopatum sancti ac venerabilis Maximi episcopi Antiochenae ecclesiae confirmavit, iusto satis iudicio eius meritum approbasse videtur; si quidem memoratus reuerendissimus episcopus Maximus suo arbitrio Domino voluerit esse consultum, ut sumptus ei de sua ecclesia, miserationis intuitu, prout aestimauerit, largiatur; ut contentus alimoniis, quiescat in posterum. Quae confessio Graece per Beronicianum virum deuotissimum, secretarium sacri consistorii, tradita est. Anatolius reuerendissimus episcopus Constantinopolitanus dixit: Laudo & ego condolentiam beatissimi episcopi Antiochiae Maximi, in quibus spontanea voluntate ipse tales precatórias obtulit, ut sumptus praestaret Domino, qui fuit episcopus ecclesiae sanctae quae sub eo est, praeter hoc praedicto nihil requirente.

Iuuenalis episcopus Hierosolymitanus dixit: Amplector & ego consilium sancti episcopi Antiochiae Maximi. Vniuersa sancta Synodus vociferata est: Laudabiles merito sunt benevolentiae archiepiscopi. Omnes cogitatum eius laudamus. Hic decet eius existimationem humanus cogitatus pontificis. Magnificentissimi iudices dixerunt: Amplectente sancta Synodo arbitrium Maximi viri religiosi episcopi Antiochenis, quod de Domino probauit, & nos eidem consentimus, eius arbitrio derelinquntur quae sunt de Domni honorificentia. Et alia manu edantur.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΔΕΚΑ-
ΤΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ
ἀγίας συνόδου.

ACTIO VNDECIMA
CALCHEDONENSIS
CONCILII.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆς δευτέρας ἡμῶν
Μαρκιανῶς αἰωνίᾳ Αὐγούστου,
καὶ τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ
ἔτους καλῶν δὲ τῶν Νοεμβρίων, ἐν Καλ-
χηδόνι καὶ κέλευσιν αἰσθητάτου ἡμῶν

CONSVLATV domini no-
stri Marciani perpetui Au-
gusti, & qui fuerit nuntiatus,
quarto Kalendas Nouembris,
in Calchedone secundum iul-
sionem diuinissimi & piissimi

domini nostri imperatoris conuenientibus in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemie, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum, ex consule & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam Paschasino & Lucentio reuerendissimis episcopis, & Bonifacio reuerendissimo presbytero, tenentibus locum sanctissimi ac beatissimi episcopi antiquæ Romæ Leonis, & Anatolio reuerendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis nouæ Romæ, & Maximo reuerendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Quintillo reuerendissimo episcopo Heracleæ Macædoniæ, tenente locum sanctissimi Anastasii Thesalonicensium episcopi, & Thallasio reuerendissimo episcopo Casareæ Cappadociæ, & Stephano reuerendissimo episcopo Ephesi, & reliquo sancto & vniuersali Concilio, ex diuali decreto in Calchedonenfium ciuitate congregato: & residentibus omnibus ante cancellos sancti altaris, ingressus Bassianus reuerendissimus pridem factus episcopus in Ephesiorum metropoli, adhaerente sibi etiam Cassiano reuerendissimo presbytero, dixit: Violentiam passus, adiuuissimum nostrum imperatorem, eique supplicauit; & direxit diuinas literas ad sanctum & magnum & vniuersale Con-

* dixit:

βίσεβείτου βασιλέως συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τῆς μεγαλοπρεπέστατης καὶ ἐσδοξοτάτης στρατηλάτου, διπλοῦ ὑπάτων ἔπιτρομίου Ανατολίου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατης καὶ ἐσδοξοτάτης ἐπαρχοῦ τῆς ἱερῆς πραγματικῆς Παλλαδίου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατης καὶ ἐσδοξοτάτου μαγίστρου τῆς δίκαιον ὀφθικῶν Βινκομάλου συνελθόντων τε Παχασίνου καὶ Λουκιωσίου, τῶν βίσεβείτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφάτιου τῆς βίσεβείτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸ τόπον τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης Λέοντος, καὶ Ανατολίου τῆς βίσεβείτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, ἔπι Μαξιμίου τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Κωνσταντίνου τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸ τόπον τῆς ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ Θαλασίου τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Στεφάνου τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου Ἐφεσίου, καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου, τῆς καὶ ἀποστολικῆς τῆς ἁποστόλου καὶ βίσεβείτου ἡμετέρου ἀποστόλου ἐν τῇ Καλχηδονίαν πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθεδόντων πάντων παρὰ τῆς κατέλλων τῆς ἀγίου εὐσταθίου, εἰσελθόντων Βασσιανὸς ὁ βίσεβείτος, ὁ παρὸν γινόμενος ἐπισκοπος τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, συνόντων αὐτῷ καὶ Βασσιανὸς τῆς βίσεβείτου πρεσβυτέρου, εἶπε: Βίαν παθόντων, παροσθέντων τῶν βίσεβείτων ἡμετέρων βασιλεῖ, καὶ ἐδεδίχθη αὐτῷ. Ἐκατέπεμ-

* in. ouis. * Cassianus

LEO P.I. C
 ANNO CHRISTI 451.
 ἐκείνου ἐπιτρομίου
 καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου
 τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας
 τῆς ἀγίας μάρτυρος
 Εὐφημίας, τῆς μεγαλοπρεπέστατης
 καὶ ἐσδοξοτάτης στρατηλάτου,
 διπλοῦ ὑπάτων ἔπιτρομίου
 Ανατολίου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατης
 καὶ ἐσδοξοτάτης ἐπαρχοῦ
 τῆς ἱερῆς πραγματικῆς
 Παλλαδίου, καὶ τῆς
 μεγαλοπρεπέστατης καὶ
 ἐσδοξοτάτου μαγίστρου
 τῆς δίκαιον ὀφθικῶν
 Βινκομάλου συνελθόντων
 τε Παχασίνου καὶ Λουκιωσίου,
 τῶν βίσεβείτων ἐπισκόπων,
 καὶ Βονιφάτιου τῆς βίσεβείτου
 πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων
 τὸ τόπον τῆς ἀγιωτάτου
 καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου
 τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης
 Λέοντος, καὶ Ανατολίου
 τῆς βίσεβείτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως
 νέας Ρώμης, ἔπι Μαξιμίου
 τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου
 Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ
 Κωνσταντίνου τῆς βίσεβείτου
 ἐπισκόπου Ἡρακλείας
 Μακεδονίας, ἐπέχοντος
 τὸ τόπον τῆς ἀγιωτάτου
 ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων
 Ἀναστασίου, καὶ Θαλασίου
 τῆς βίσεβείτου ἐπισκόπου
 Καισαρείας Καππαδοκίας,
 καὶ Στεφάνου τῆς βίσεβείτου
 ἐπισκόπου Ἐφεσίου, καὶ
 τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ
 οἰκουμένης συνόδου,
 τῆς καὶ ἀποστολικῆς
 τῆς ἁποστόλου καὶ βίσεβείτου
 ἡμετέρου ἀποστόλου
 ἐν τῇ Καλχηδονίαν πόλει
 συναθροισθείσης, καὶ
 καθεδόντων πάντων
 παρὰ τῆς κατέλλων
 τῆς ἀγίου εὐσταθίου,
 εἰσελθόντων Βασσιανὸς
 ὁ βίσεβείτος, ὁ παρὸν
 γινόμενος ἐπισκοπος
 τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως,
 συνόντων αὐτῷ καὶ
 Βασσιανὸς τῆς βίσεβείτου
 πρεσβυτέρου, εἶπε: Βίαν
 παθόντων, παροσθέντων
 τῶν βίσεβείτων ἡμετέρων
 βασιλεῖ, καὶ ἐδεδίχθη
 αὐτῷ. Ἐκατέπεμ-

ANNO CHRISTI 451.

δὸν, ὡς ἀκούδιώσαμε. καὶ ἐπὶ πάν-
τα τὰ γινόμενα ἐν τῇ ἀγία συνόδῳ
ἐκέλευσεν ἡ δεῖα κορυφῆ παρούσης τῆ
ἡμετέρας μεγαλοπρεπείας ἐξετασθῆ-
ναι, ὡς ἀκαλῶ τῆ ἡμετέρου ἐξουσίαν
καὶ τὴν ἀγίαν συνόδον, ὡς τὸ δεῖον γράμ-
μα ἀιαννωδιώται, καὶ ἀκούδιώσαμε,
καὶ τὰ * διηγήσαμι Φυλαχθῆναι. Ὁ
ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον ἀιαννω-
σκεῖσθαι τὸ δεῖον γράμμα. καὶ ἐπὶ δό-
ξεντος αὐτοῦ, Βερονικιανὸς ὁ κατωσω-
μῆτος μαγιστριανὸς καὶ σπικρητῆρ
τῆ δεῖου κοινοσφαιλου, ἀνέγνω.

Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντι-
νιανὸς ὁ Μαρκιανὸς, νικηταί, ἑγ-
παυδοχοί, τῇ ἀγία συνόδῳ, τῇ καὶ
δεῖον ἡμῶν διακρίσιμα ἐν Καλχη-
δόνι συναθροισθῆσι.

ΒΑΣΣΙΑΝΟΣ ὁ ἀλαβείατος
πολλὰ ἀποπαύσασθαι μεθυσθῆναι, ἀ-
ναπαύσασθαι αὐτῶν δεήσασθαι τῶνδε τῶ
δεῖον ἡμῶν γράμματι ὑποπεταμέ-
ναις ἀειλέγειν, ἡξίωσε, παρὰ τῆ ὑ-
μετέρᾳ ἀγίωσυνῇ ταῦτα γυμνασθῆ-
ναι. δελησάτω πόνω ἡ ὑμετέρᾳ ἀλα-
βεία, δεξαμένη ταῦτα ἡμῶν τὰ δεῖα
γράμματα, ζητήσασθαι τὰ ἀρετῆμα-
τος, ὅτι τυπὸν δοῦναι ὅτι ὑμῶν περιε-
μῆτον. Ὁ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον
καὶ αἱ ὑποπεταμέναις δεήσασθαι ἀιαννω-
σκεῖσθαι. ὁ αὐτὸς ἀνέγνω.

Τῆς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς αἰθέ-
ρων ἔθναι καὶ γῆρας δεσπόταις,
Φλαυίῳ Οὐαλεντινιανῶ ὁ Μαρκ-
κιανῶ, ποῖς ἀιαννοῖς Αὐγούστου,
δεήσασθαι ὅτι ἐκείνα παρὰ Βασσιανὸν
ταπεινῶ ὁ ἐλαχίστου ἐπισκόπου.

ΠΑΣΑ ἡ σωπεία * μὲν ὁ δεῖον
ἡ ὑμετέρας γαλλωδότης ὑπαρχῆ,
ὁξαρῆτος δὲ τῶ ἱερέων τῶ Χριστοῦ. διὸ
Concil. Tom. 9.

cilium, vt me audiat. Et quo-
niam omnia quæ mouentur in
sancto Concilio, diuinus apex
presente vestra magnificentia
præcepit examinari, rogo ve-
stram potestatem, sanctumque
Concilium, vt literæ diuinæ le-
gantur, & ego audiar, & mihi
quæ sunt iusta, seruentur. Glo-
riosissimi iudices dixerunt: Li-
teræ diuinæ legantur. Quibus
traditis, Beronicianus vir deu-
tus, magistrarianus & secretarius
diuini consistorii, legit.

Imperatores Casares Valenti-
nianus & Marcianus, vi-
ctores & triumphatores,
(maximi, semper colendi
Augusti,) sancto Concilio,
quod sacro nostro decreto Cal-
chedone collectum est.

BASSIANVS reuerendissi-
mus multa incongrua pas-
sus, contenta in precibus eius,
quæ his nostris diuinis literis
subditæ sunt, petit a vestra san-
ctitate hæc discuti. Festinet igi-
tur vestra reuerentia, has nos-
tras suscipiens literas, causam
discutere, & formam quæ vobis
visa fuerit, proferre.

Gloriosissimi iudices dix-
erunt: Et preces, quæ subiectæ
sunt, relegantur. Idem relegit.

Terræ marisque & totius huma-
ni generis dominis Flauis
Valentiniano & Marciano
perpetuis Augustis, supplica-
tio & deprecatio a Bassiano
humili & pusillo episcopo.

OMNIS salus violentiam pa-
tientium, post Deum ve-
stra tranquillitas est, præcipue
autem sacerdotum Christi. Qua-
K

* diuiz, id est
sacra leg.

* Placeat
igitur ve-
stra reue-
rentia, cum
has nostras
susceperit
literas,

Bassiani epi-
scopi litera
ad Valenti-
nianum &
Marcianum
impp. supplic-
atoria pro
causa sua.

* διηγή-
σαμι

* σωπεία
ἡ ὑπάρ-
χουσα

ANNO
CHRISTI
451.

propter & ego ad has preces veni prouolutus vestigiis vestris, vt in his mei misereamini. Nam quæ in me præsumpta sunt, lacrymis & gemitibus plena & inenarrabilia esse noscuntur. Sed vt breuiter pietati vestræ suggeram, quidam eorum qui sacerdotio funguntur, nec non & alii vulgares, crudelia & interdicta legibus in me facere præsumpserunt, & talia, quæ neq; a barbaris sunt aliquando cõmissa. Spernentes enim Dei timorem, & immaculorum virtutem mysteriorum, quam ex humillimis manibus meis Deo misericordia susceperunt, postquam a nobis mysteriorum perfectio celebrata est, repente apprehendentes me, & abripientes de sancta ecclesia, plagis afficiebant, ducentes & portantes in foro; aliquando vero & recludentes, gladiis me subiecerunt. In iis itaq; dum ipse vitæ periculum sustineret, furentes & abripientes pallium sacerdotii mei, in sede posuerunt quemdam ex iis, qui & ipse præsumpserat ea quæ in me incongrue facta sunt, & in locum meum. Et post hæc, quascumq; res habueram mobiles vel immobiles, abstulerunt, & sicut voluerunt, sibi partiti sunt. Super hæc etiam, multos hominũ meorum diuersis plagis morti tradiderunt, ita vt funera anteianuas sanctæ Dei ecclesiæ quidam exponerent. Quia ergo (Deo mihi teste, & hominibus potentibus & venerabilibus) in nullo culpabilis extiti ex iis quæ in me dicta sunt, atque in me præsumpta: supplico vestræ pietati, & prouoluor diuinis vestris sacratifque vestigiis, qua-

*sacrificiũ absolutum est,

*verberibus

*cadavera

καὶ ὡς ἐπὶ ταῖς δὲ ταῖς δειήσις ἐλήλυθα, προσκυλῶνδὸν ὑμῶν ποῖς ὑμετέροισι ἰγρήσιν, ἐν τούτοις με κατελεθῆναι. Ἐπεὶ γὰρ εἰς ἐμὲ ὁλμῆδεντα, δακρύων καὶ στεναγμῶν δὴ ἀμέσα ὑπαρξῆς, καὶ ἀδύνητα. Ἄλλ' ἵνα διὰ σωτηρίας αἰαδιδαζῶ ἢ ὑμετέραν δισθεσίαν, ἵνα ἐστὶ ἐν τῷ ταγματι ἢ ἰερατείας, καὶ ἄλλων πινῶν τυχαίωντων, δὴνὰ καὶ ἀπιγορὸν ἡμῶν τοῖς νόμοις εἰς ἐμὲ, ὡς εἴρηται, τεπολμήκασι τῶν αὐτῶν, οἷα οὐτε ὑπὸ βαρβαρῶν τετολμηται ποτε. ὡς εἰ φρονήσαντες γὰρ ἢ φόβον ἔδειξον, ἔτ' ἢ ἀρχαίων μυστηρίων δύναμιν, ἡνὰ ἐν τῷ ἐλέω θεοῦ, ὡς πεφρονόχρον μου ἐδέξαντο, μὴ τὸ πλεῖον ἢ ἀρχαίων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λήθησαν, παρὶ αὐτῶν χροσσιμῶν με, ἀρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, πληγαῖς ἠκλόντο μοι, ἀζροντες ἔφειροντες ἐν τῇ ἀγορᾷ ποτε δὲ καὶ ἐκκατάκλεισον ποιοῦντες, εἴφει με κατέβαλον. ἐν τούτοις τῶν αὐτῶν ἐν τῷ κινδυνόποτος μου, μανιώντες ἐν ζεσηλοισιν, ἀρπάσαντες τὸ σθελεόλαγον ἢ ἐμῆς ἰερασιώης, ἕνα πινὰ, καὶ αὐτὸν ὄξ αὐτῶν ἢ ἰολμῶσαντων ἰα εἰς ἐμὲ γένημῶν ἀποπήματα, εἰς τὸ ποπὸν ἢ ἐμῶν. καὶ λοιπὸν καὶ ὅσα ἢ ὑπῆρχέ μοι πρὸς ἀμείλια ἐν τῇ κινήσει καὶ ἀκινήσει, ἀφείλοντο, καὶ ὡς ἠέβληθησῶ, εἰς ἑαυτοῖς κατεμερίσαντο. πολλὰς ἢ καὶ τὰ διαφρόντων μοι ἀύξεσπον θανάτων καὶ πληγαῖς διαφόροις κατέβαλον ὡς ἐκ καὶ πρὸς λέξῆσανα ποτ' ἢ θυροῖν ἢ ἁγίας ἔδει ἐκκλησίας ἵνα ἐπέδειντο. ἐπεὶ ἂν ἐν ἄδενι, ἢ δεῖ μοι μδρτυρίωντος, καὶ αὐξεσπον ἢ θανατῶν καὶ ὄλαβῶν, παρὰ ἄποτος ἐγγυόμην ἐπὶ τούτοις τοῖς εἰρημῶν καὶ ὁλμῆδεις παρ' αὐτῶν εἰς ἐμὲ, δεομαι ἢ ὑμετέρας δισθεσίας, ἔπροκυλῶνδὸν ἢ τῶν ὑμῶν ἢ ἀρχαίων

LEO P.I.
ANNO CHRISTI 451.
ἐπὶ ταῖς δὲ ταῖς δειήσις ἐλήλυθα, προσκυλῶνδὸν ὑμῶν ποῖς ὑμετέροισι ἰγρήσιν, ἐν τούτοις με κατελεθῆναι. Ἐπεὶ γὰρ εἰς ἐμὲ ὁλμῆδεντα, δακρύων καὶ στεναγμῶν δὴ ἀμέσα ὑπαρξῆς, καὶ ἀδύνητα. Ἄλλ' ἵνα διὰ σωτηρίας αἰαδιδαζῶ ἢ ὑμετέραν δισθεσίαν, ἵνα ἐστὶ ἐν τῷ ταγματι ἢ ἰερατείας, καὶ ἄλλων πινῶν τυχαίωντων, δὴνὰ καὶ ἀπιγορὸν ἡμῶν τοῖς νόμοις εἰς ἐμὲ, ὡς εἴρηται, τεπολμήκασι τῶν αὐτῶν, οἷα οὐτε ὑπὸ βαρβαρῶν τετολμηται ποτε. ὡς εἰ φρονήσαντες γὰρ ἢ φόβον ἔδειξον, ἔτ' ἢ ἀρχαίων μυστηρίων δύναμιν, ἡνὰ ἐν τῷ ἐλέω θεοῦ, ὡς πεφρονόχρον μου ἐδέξαντο, μὴ τὸ πλεῖον ἢ ἀρχαίων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λήθησαν, παρὶ αὐτῶν χροσσιμῶν με, ἀρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, πληγαῖς ἠκλόντο μοι, ἀζροντες ἔφειροντες ἐν τῇ ἀγορᾷ ποτε δὲ καὶ ἐκκατάκλεισον ποιοῦντες, εἴφει με κατέβαλον. ἐν τούτοις τῶν αὐτῶν ἐν τῷ κινδυνόποτος μου, μανιώντες ἐν ζεσηλοισιν, ἀρπάσαντες τὸ σθελεόλαγον ἢ ἐμῆς ἰερασιώης, ἕνα πινὰ, καὶ αὐτὸν ὄξ αὐτῶν ἢ ἰολμῶσαντων ἰα εἰς ἐμὲ γένημῶν ἀποπήματα, εἰς τὸ ποπὸν ἢ ἐμῶν. καὶ λοιπὸν καὶ ὅσα ἢ ὑπῆρχέ μοι πρὸς ἀμείλια ἐν τῇ κινήσει καὶ ἀκινήσει, ἀφείλοντο, καὶ ὡς ἠέβληθησῶ, εἰς ἑαυτοῖς κατεμερίσαντο. πολλὰς ἢ καὶ τὰ διαφρόντων μοι ἀύξεσπον θανάτων καὶ πληγαῖς διαφόροις κατέβαλον ὡς ἐκ καὶ πρὸς λέξῆσανα ποτ' ἢ θυροῖν ἢ ἁγίας ἔδει ἐκκλησίας ἵνα ἐπέδειντο. ἐπεὶ ἂν ἐν ἄδενι, ἢ δεῖ μοι μδρτυρίωντος, καὶ αὐξεσπον ἢ θανατῶν καὶ ὄλαβῶν, παρὰ ἄποτος ἐγγυόμην ἐπὶ τούτοις τοῖς εἰρημῶν καὶ ὁλμῆδεις παρ' αὐτῶν εἰς ἐμὲ, δεομαι ἢ ὑμετέρας δισθεσίας, ἔπροκυλῶνδὸν ἢ τῶν ὑμῶν ἢ ἀρχαίων

ANNO CHRISTI 451.

ἰγνώων, ὅπως θεασάσαι καταξιώσῃ τὸ ὑ-
 μῶν ἕρμῆον κράτος διὰ θείας ὑμῶν ὑπο-
 σημειώσεως καὶ ἀπεμπούρης πρὸς
 τὴν ἀρίστην συνόδον, διαγνώσιν συκροτησῆ-
 ναι μετὰ ξυμῶν τε τῆς ἐλευσεως, καὶ ἀπὸ
 τῆς ταῦτα διαπραξαμένηων εἰς ἐμὲ,
 καὶ λεγόντων ἔχοντα πρὸς ἐμὲ, θεασάσαι
 δὲ ἕπεσοικετὶ αὐτῶν ἡμετέραν θέσπιτα,
 ὡς μὴ ἔξιναι ἡμῖν, ἐπαρῆν μοι μεσο-
 * in. ab ipis
 θεϊαν, ἀρχεῖς αὐτῶν * ἀξιώσωμαι
 ἡμεταξὺ ἐμοῦ τε καὶ τῆς ὑμῶν διαδι-
 κων πρὸς τὸ ἴδιον: ὅτι ἔδος αὐτοῖς ὅτι
 ποιῆν τῆσο, πρὸς τὸ μὴ πρὸς ἐμὲ με-
 ἀπὸν, ἕπε παρ' αὐτῶν ὁππὲρ ἐρόμεθα
 μοι, ἕπε παρ' ἐμοῦ λεγόμεθα ὅτι τὸ δὲ
 χιρῶν ἐν τῇ ἀρίστη συνόδῳ, ἐπὶ τῆς θείας
 ὑμῶν ἀκοῆς ἀναγαγῆν δοθῆναι ἡμῖν
 ἢ ὁφείλοιστε παρ' αὐτῶν ὁππὲρ ἴδου-
 τα εἰς τῆς ἀναγαγῆν. καὶ τούτου τυχόν,
 τῆς συνήθους βίχας τῶν θεῶν ἀναπέμψω
 ὑμῶν ἁγιῶν ὑμῶν κράτους διὰ παντός.

Οἱ ἐνδοξοτάτοι ἀρχόντες εἶπον· λε-
 γέτω Βασσιανὸς ὁ ἐπιλαβέσαστος τῆς
 πρὸς ἐσοχρηλας τῆς παρ' αὐτῶν ἀμπαδόν-
 των. Βασσιανὸς ὁ ἐπιλαβέσαστος ὁππὲρ
 εἶπε πολλοὶ μὲν εἰσιν ὁ δὲ δὲρχηγὸς
 τῶν γεγενημένων αὐτῶν ὅστιν ὁ ἀρχὴ ὁππὲρ
 σκοπος Στέφανος. οὗτος γὰρ ἕπε τὸ θεῶν
 μου κατέχῃ, καὶ τὰ πρὸς ἐμὲ καὶ ἄλλοι
 καλῶ δοκιμασθῆναι πάντα. ἀναλαμ-
 οσῆα ὅστιν ἡ ἐρεσσηνῆ ἡ κτημάτων. ἡ-
 πτῆ, ἐδὴ πῶτε ἡμῶν ἡ δοκιμα-
 σοισιν ὁ πατῆρ ἐς ἡμῶν, καὶ ὡς θελοισιν,
 ὁ ελοισιν. ὁ ἐνδοξοτάτοι ἀρχόντες
 εἶπον· ἄποικινάδω πρὸς ταῦτα Στέ-
 φανος ὁ ἐπιλαβέσαστος ὁππὲρ σκοπος. Στέ-
 φανος ὁ ἐπιλαβέσαστος ὁππὲρ σκοπος ἀπε-
 κρένατο· εἰσιν ἐν ταῦτα ὁ ὁππὲρ σκοποι
 τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἕπε ἔλθωσι, καὶ
 συνιστάμεθα ἐαυτοῖς. ἐστὶν ὁ ὁππὲρ σκοπος

Concil. Tom. 9.

tenus sancire dignetur vestra
 caelestis potestas, sacra vestra
 subnotatione missa ad sanctum
 Concilium, ut cognitio fiat in-
 ter me * miserrimum, & eos qui
 in metalia * praesumpserunt, ac
 dicunt aliquid se aduersum me
 habere. Hoc insuper sancire ve-
 stram diuinitate exoro, ut nulli
 liceat vexationem aliquam mi-
 hi inferre, donec ad finem per-
 ueniant ea quae inter me & ad-
 uersarios meos aguntur. Nam
 consuetudo illorum est hoc fa-
 cere, ne in eos videar praequalere,
 & ea quae mihi ab eis inferun-
 tur, vela me dicuntur, coram sa-
 cerdotibus in sancto Concilio,
 vestris sacratissimis auribus re-
 ferre: & ut detur nobis, qui de-
 beat quae ab eis definita fuerint,
 effectui mancipare: * vt his poti-
 tus, consuetas orationes refe-
 ram incessanter Deo pro perpe-
 tuo vestrae potestatis imperio.

Gloriosissimi iudices dixe-
 runt: Dicat Bassianus reueren-
 dissimus nomina eorum qui ab
 eo sunt accusati. Bassianus re-
 uerendissimus episcopus dixit:
 Multi quidem sunt; princeps
 tamen horum ipse est, qui nunc
 episcopus est Stephanus. Hic
 enim & sedem meam tenet, &
 res: & rogo omnia examinari.
 Necessarium est enim potius sa-
 cerdotium, quam possessione.
 Queratur enim si quid peccaui:
 inquirant patres nostri, & sicut
 volent, decernant. Gloriosissi-
 mi iudices dixerunt: Stephanus
 reuerendissimus episcopus ad
 ista respondeat. Stephanus re-
 uerendissimus episcopus dixit:
 Sunt hic episcopi Asianae dice-
 cesis: veniant, * & probamus
 quae nostra sunt. Est episcopus

* miserabiliem, perpetrarunt,

* ab ipsis possim emergere,

* &

* & nosipfos defeudemus.

K ij

ANNO
CHRISTI
451

δοσι Ευσάθιου περιμνήσει
 τῆς σιληνταρίων, διαγράψαι μετα-
 ξύ αὐτῶν καὶ τῶ κλήρου καὶ τῆς πτω-
 χῶν τῆς ἡδονημένων παρ' αὐτῶν. ἤλ-
 θεν ἐν τῇ Εφεσίῳ ὁ μακάριος Εὐ-
 σάθιος, τρεῖς μῶνας ἐποίησε διαγι-
 νάσκων. ἀ δὲ γνώω, φανερὰ κατέση-
 σε καὶ τὸ ὄρον, ὃν πρὸ ὤρεσεν ὁ μακά-
 ριος Εὐσάθιος, κατεδέξατο, καὶ ὁμο-
 λογίας ἐξέτετο καὶ τῶ κλήρου, καὶ τῇ
 ἐκκλησίᾳ φανερὰ πάντες ὅτιν. εἰσὶν ἐν-
 ταῦτα ὁ ἴπσκοπος· εἰσελθὼν, ἐὰν
 ἄλλως ἐσθ. κελύσει ἡ μεγαλοπρέπεια
 ὑμῶν, ἐλθεῖν αὐτοῖς. μὴ σὺ αὐτοῖς ἐ-
 χροσνηθῆσθε ἐκείνους ἐπίσκηθεν ἐκείνους
 ἄλλοι δὲ πᾶσι τῶν ἐτῶν καὶ Ῥώμης αὐ-
 τῶν καθεύλε, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας αὐτῶν
 καθεύλεν. ἰδιότητι ἴπσκοπῶν τῶν γε-
 φείσαν παρὰ τῶ μακαρίου τῶ πᾶ-
 πα Λέοντος τὸ ὑμέτερον μέγεθος. ὁ ἐν-
 δοξοτάτοι ἀρχόντες εἶπον ὁμολογεῖς,
 Βασίλειον ὁ ἀλαβέσατος τῶν τῶν ἐ-
 τι κατεργημένα τῶ ἀγιώτατου τῆς Ε-
 φεσίῳ πόλεως ἐκκλησίᾳ, ὡς ἴπσκο-
 πος, Στέφανος ὁ ἀλαβέσατος εἶπε τυ-
 ραννήσας, οὐχ ὡς ἴπσκοπος. πῶς γὰρ
 εἶχε κρατῆσαι, ὁ μὴ χροσνηθεῖς, ἀλλὰ
 μὴ ξιφῶν εἰσελθὼν, ὁ καθεύλε ἐαυ-
 τῶν; κελύσει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἰ-
 ελθεῖν ἐδὲ ἴπσκοπος. ὁ ἐνδοξοτά-
 τοι ἀρχόντες εἶπον δὲ κινύτω Βασίλειος ὁ
 ἀλαβέσατος, εἶγε δὲ τὸ σὺ δὲ ἀλα-
 βέσατων ἴπσκοπων, καὶ καὶ τὸ εἰω-
 θῆτα δεσμὸν εἰς χροσνηθῆσαν ἴπσκο-
 πος κατέση τῆ Εφεσίῳ μητροπόλεως*.
 Βασίλειος ὁ ἀλαβέσατος εἶπεν· Εὐά-
 ζων ποτὲ ἐγὼ οὔτε ἐγμὸν μὲν, οὔτε
 ἀπὸ τῶν, ἀλλὰ βιασθεῖς ὠνομάσθην
 ἴπσκοπος. οἱ κανόνες φανερὰ ἔχουσιν.
 vim passus, denominatus sum episcopus. Canones manifesti sunt.

dofus Eustathium primicerium
 filentiariorum, vt cognosceret
 inter eum & clerū & pauperes,
 qui ab eo iniustitiam fuerat pas-
 si. Venit in Epheso beate memo-
 riæ Eustathius, tres menses exe-
 git cognoscendo. Quæ cognouit,
 manifesta fecit: & terminū
 quem decreuit beate memoriæ
 Eustathius, suscepit, & *confes-
 siones exposuit: & clericis [&
 pauperibus] & ecclesiæ hæc mani-
 festa sunt. Sunt hic episcopi:
 veniāt huc, & fateantur si aliter
 dico. Iubeat vestra magnificen-
 tia venire eos. Numquid cum eis
 ordinatus est ibi? Superintrauit
 ibi, hodie quatuor anni sunt: &
 Romanus episcopus eum depo-
 suit, & Alexandrinus eum dam-
 nauit. Videat vestra magnificen-
 tia epistolam scriptam a beatif-
 simo papa Leone. Gloriosissimi
 iudices dixerunt: Confiteris re-
 uerendissimum Bassianum qua-
 tuor annis obtinuisse sanctam
 Ephesiorum ciuitatis ecclesiam,
 velut episcopum: Stephanus re-
 uerendissimus episcopus Ephesi
 dixit: Velut tyrannus, non vt e-
 piscopus. Quomodo enim obti-
 nere poterat, qui per manus im-
 positionem constitutus non est,
 sed cum gladiis est ingressus, &
 sedit * ibi? Iubeat vestra magni-
 ficentia episcopos ingredi. Glo-
 riosissimi iudices dixerunt: O-
 stendat Bassianus reuerendissi-
 mus, si per Synodum reuerendif-
 simorum episcoporum, & con-
 sueta ordinationis lege episco-
 pus Ephesiorum metropolis est
 constitutus. * Bassianus reueren-
 dissimus episcopus dixit: Eua zo-
 rum ego neque vnquam factus
 sum, neque profectus illuc, sed

*conuen-
tiones

* sibi

* Latine, le-
gi, legitimus,
legit.

* ῥωμαῖοι,
αἰγύπιοι,
αἰθιοπῶν,
αἰγύπιοι.

ANNO
CHRISTI
451.

ἀλλοις ἔστων μνημονώω. Λουκιανὸς ὁ
διλαβέσατος Ἐπίσκοπος Βυζῆς εἶπεν ὁ
ἔχων τὸ κῦρος, ἐδέξατο αὐτὸν ὁ μα-
καρίτης Πρόκλος ἐδέξατο αὐτὸν, καὶ ὁ
μακαρίτης Θεοδοσίος ὁ δισεβέσατος
Βασιλεὺς καὶ καλέσας αὐτοὺς, φίλοις
αὐτοῦ ἐποίησεν. ἀλλ' ὁμοίως διὰ τὴν ἐξε-
βλήθη; Στέφανος ὁ διλαβέσατος εἶ-
πεν ὁ μακαρίτης ἐν ἀγίοις Φλαυιανὸς
ἐδέξατο αὐτὸν. Ὁ ἐνδοξότατος ἀρ-
χοῦντες εἶπον Ἐπιμνήμη γεγνήσθαι Ο-
λυμπίου τοῦ διλαβέσατου Ἐπισκόπου,
ὡς ἐνεθρονίσαντος Βασιανὸν ὁ διλα-
βέσατον, ὁ παρελθὼν διλαβέσατος
Ολύμπιος, εἰ ταῦτα οὕτως ἐστίν, διδά-
σκεῖται. Ολύμπιος ὁ διλαβέσατος Ἐπι-
σκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπε μὲν ὁ
Βασιανὸν τὸν καίρον Ἐπισκόπου Βα-
σιλείου ἐν τῇ πόλει, ἐν ἣ κεχρητόνημαι
Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ἐν αὐτῇ
ἐνήγον. δηλοδοσί μοι ὁ κληρικὸς αὐτῆς
τῆς πόλεως Εφῆσου, λέγοντες παρα-
χρησθὲν ἐν ταῦτα, ἵνα κανονικῶς χροτο-
νίσαν δέξεται ἡ πόλις, Ἐπιμνήμη ὁ
τῆς ὁσίας μνήμης Βασιλείου, ὁ γυό-
μην Ἐπίσκοπος. ἐγὼ δὲ δέξαι αὐτὸν
τὰ χεράμματα ταῦτα, παρεγυρόμενος,
ὑπολαβὼν, ὅτι καὶ ἄλλοι δισεβέσατοι
Ἐπίσκοποι ἐμλήθησαν. καὶ τριῶν δὲ
ἡμερῶν τὰ μέλλεν εἰσέναι εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τῶν καὶ ἐνεθρονίσανται, κατα-
χθῆν ἐν τῇ ὁσασίῳ, καὶ ἐμὲν καὶ
αὐτὸν ἐστὶν διλαβέσατος Ἐπισκόπου,
ὡς τε γινέσθαι κανονικῶς τὴν χροτο-
νίσαν καὶ τὸ ἔδος. ὡς δὲ καὶ μίαν, καὶ
δουλοῦν, καὶ τριῶν ἡμέρων ἔμεινα ἐν
τῇ ὁσασίῳ, καὶ ἄλλοι οὐχ ἠρέθη θεο-
φιλέσατος Ἐπίσκοπος, τελωταῖον ἐλ-
θόντες ἡμεῖς τῆς διλαβέσατων κληρι-
κῶν, λέγονσί μοι ἄλλοι Ἐπίσκοποι
Concil. Tom. 9.

alios: hunc recorder. Lucianus
reuerendissimus episcopus By-
zia dixit: Qui habuit ius, susce-
pit eum bonæ memoriæ Pro-
clus, & suscepit eum beatæ me-
moriæ Theodosius piissimus im-
perator, & vocans eos, amicos
effecit: sed tamen cur est expul-
sus? Stephanus reuerendissimus
episcopus Ephesi dixit: Beatus
sanctæ memoriæ Flavianus ex-
pulit eum. Gloriosissimi iudices
dixerunt: Quoniam memoria
facta est Olympii reuerendissi-
mi episcopi, tamquam is in throni-
zauerit Bassianum reuerendis-
simum episcopum, prædictus
Olympius, si hæc ita sunt, nos e-
doceat. Olympius reuerendissi-
mus episcopus Theodosiopolis
dixit: Post mortē Basilii episco-
pi, qui illo tempore fuit in ciui-
tate, in qua ordinatus sum epi-
scopus Theodosiopolis, in ea de-
gebam. *Mandauerunt mihi cle-
rici eiusdem ciuitatis Ephesi, di-
centes: Veni huc, vt canonice
ordinationem suscipiat ciuitas,
quoniam obdormiuit sanctæ
memoriæ Basilii, qui fuit epi-
scopus. Ego vero has literas ac-
cipiens, adueni, credens quia &
alii reuerendissimi episcopi vo-
cati essent. Ante tres autem dies
quam * ingressus essem eccle-
siam, vt inthronizaretur, dum
applicassem in quodam hospiti-
o, sustinebam etiam reueren-
dissimos episcopos, vt canoni-
ce secundum morem ordinatio
proueniret. Vt ergo primam &
secundam & tertiam sustinuis-
sem diem in hospicio, & alter
nullus Deo amicissimorum est
inuentus episcopus; tandem ve-
nientes quidam e reuerēdis cle-
ricis, dicunt mihi: Alii episcopi

*Significa-
uerunt

*iste ingref-
sus est

ANNO CHRISTI 451.

πολλὰς, καὶ ἐκινῶναι αὐτὰ αὐτὸς ὁ νῦν
ἐπίσκοπος Στέφανος, πρεσβύτερος
αὐτῶν, καὶ πάντες ἄλλοι κληρι-
κοί. καὶ πῶς οἶόν τε ὅστι, νῦν Βασι-
νὸν ἐξεδάσαι παρά τινος τῶν κανόνων
ἀκολουθίῃ, τῶν καὶ μάλα τῶν μακα-
ριώτατον Πρόκλον τῶν βασιλευσ-
σης ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως
κωνανήσων αὐτῶν, καὶ διὰ συνοδικῶν
γραμμάτων βεβαιώσων τινὸς τούτου
ἐπίσκοπῶν; Μελίφθογγος ὁ βίλα-
βέστατος ἐπίσκοπος Ἰλιουπόλεως παρ-
ελθὼν εἰς τὸ μέσον, εἶπεν· ἐρχέτω
πρῶτον χροῖον κατεργαστῆ τῶν ἐπι-
σκοπῶν ἀμάχος, ἢ μεμφθῆναι, ἢ
οὕτως ἀκρίτως μὴ ριφθῆναι, καὶ ἐπὶ
κατεκεμαπθῆναι παρά τῶν ἐπί-
σκοπῶν κατὰ ἐπίσκοπων, ὥστε με-
ταρῆσθαι εἶπεν τῶν κινουμένων πρὸς
πάντας, ὅσα χροῖον τῶν ἐπί-
σκοπῶν ὄντων ἐπίσκοπων, ἐκ προ-
σώπου πάντων πάντων ἀναφέρω τῆ τε
ἀγία συνόδου καὶ τῆ ὑμετέρας ἐξουσίας,
ἀπὸ Λουκιανὸς ὁ βίλαβέστατος ἐπί-
σκοπος εἶπε· Στέφανος ὁ βίλαβέστα-
τος εἶπεν· ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος
Λέων ὁ Ρώμης τῶν καθεύλων, ἐπὶ
παρὰ κανόνας ἐγγύετο. Κερόπτος ὁ
βίλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστου-
πόλεως εἶπε· κῶε Στέφανε, πόσα
διώκοντα Φλαυιανὸς καὶ ὁ βασιλεὺς,
καὶ μὴ θανάτον; πάντες ἄλλοι βίλαβέστατοι
ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι κληρικοί Κωνσταν-
τινουπόλεως εἶπον· ἢ ἀλήθεια οὕτως
ἐλά· πάντες τὰ αὐτὰ λέγοντες. Φλα-
υιανὸς αἰωνία ἡ μνήμη· τῆ ὀρθοδό-
ξου αἰωνία ἡ μνήμη. ἴδε ἐκδησις,
ἴδε ἀλήθεια. Φλαυιανὸς μὴ θανάτω
ζῆ. ὁ μάρτυς ὑπὲρ ἡμῶν ὄξεται.
Φλαυιανὸς μὴ θανάτω τινὸς πῶς ἐξέ-

multos, & communicavit ei
qui nunc est episcopus Stepha-
nus, cum esset eius presbyter, &
omnes reliqui clerici. Et quo-
modo possibile est nunc Bassia-
num expelli præter consequen-
tiam regularem, cum præcipue
beatissimus Proclus regie Con-
stantinopolis episcopus ei com-
municauerit, & per synodicas
litteras firmauerit eius episcopa-
tum? Meliphthongus reueren-
dissimus episcopus Heliopolis
transiens in medium, dixit: O-
portebat eum qui quatuor an-
nis sine contentione episcopa-
tum obtinuit, aut accusari, aut
ita sine iudicio non iactari. Et
quoniam & ego cõiuratus sum
ab episcopis iuxta me sedenti-
bus, quatenus transiens in me-
dium dicã ea quæ cunctos mo-
uent; tamquam os effectus reli-
quorum prope me residentium
episcoporum, ex persona cun-
ctorũ hæc refero & sancto Con-
cilio & vestra potestati, quæ Lu-
cianus reuerendissimus episcopus
dixit. Stephanus reuerendif-
simus episcopus dixit: Sanctif-
simus archiepiscopus Romanus
Leo hunc damnauit, quoniam
præter regulas factus est. Cecro-
pius reuerendissimus episcopus
Sebastopolis dixit: Domne Ste-
phane, cognosce quantum po-
test Flauianus beatæ memoriæ
etiam post mortem. Reueren-
dissimi episcopi & clerici Con-
stantinopolitani clamauerunt:
Veritas sic habet: omnes hæc
ipsa dicimus. Flauiano æterna
memoria: orthodoxi æterna
memoria. Ecce vltio, ecce veri-
tas. Flauianus post mortem vi-
uit: martyr pro nobis oret. Fla-
uianus post mortem fidem ex-

*Canonum.
*abici.
*sub pecca-
ti conscien-
tia adactus
sum ab ep.
*me mouet
coram om-
nibus;
*deposuit,
*& impera-
tor etiam

ANNUS CHRISTI 451.

Εαλώσαι. Ανατόλιος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης, εἶπε· ἔδὸν ἀδίκως ἐαυτῶν ἀρμόσαντας τῆ τῶ Χριστοῦ νύμφῃ, τῆ κατ' Ἐφεσίον Φημι ἀγιωτάτη ἐκκλησία, τούτοις εἰκότως ἐνόμως ἐαυτῆς ἀπέβαλε. Ἰσαυραίου ὁ, τε Ἐπιπιδήσας τῶ θεῷ Βασιλεὺς ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ἐαυτῶν Ἐπιβαλὼν ἀτάκτως Στέφανος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος, τὴ ἰουχίαν ἀγέτωσαν, πεπωμυμένοι τε καὶ ἐκείνῳ τῶ ἐκκλησίαν ἐνεργείας. δόδοισται ἡ τῆ Ἐφεσίαν μητροπόλει Ἐπίσκοπος, ὁ παρὰ θεοῦ ἀνάδεδομένος, καὶ παρὰ πάντων τῶ μελλόντων ποιμαίνεσθαι Ἰησοῦς, εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεῖ χροτονία, ὀρθοτομῆς τῶ λόγον τῆς ἀληθείας τῆς μνημονεύσαντων διανοίᾳ ἐχόντων μόνον τῶ ἀξίᾳ τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ τῶ κοινωνίαν, καὶ παραμυθίας τῆς περισκοπούσης ἀπὸ ταύτης τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξιομύθρων.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν αὐτῇ δικαία Ἰησοῦς, αὐτῇ δικαία κρίσις.

Εὐσέβιος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν ἡ ἐφοδος τῶ βλαβέστατου Βασιλεὺς ἀνάδεξις ἐξ ἡμῶν κανόνων, καὶ ἡ ἀτάκτως Ἰησοῦς τῆ Στεφάνου χροτονία. ὅθεν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρους μὲν χαλάξιν τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Ἐφεσίαν μητροπόλεως, χροτονιεύσθαι δὲ κανονικῶν Ἐπισκοπῶν τῆ περιερμηδῆ μητροπόλει, βίᾳ καὶ πίστι κακοσημύθων. Ἐ τῆς Ἀσίας βλαβέστατοι Ἐπίσκοποι περιερασόντες τῆ ἀγιωτάτη συνόδῳ τῆς πατρῶν, εἶπον ἐλέησατε ἡμᾶς. ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τῶ ἀγία σύνοδον, ὥστε κατελεῖσθαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ δὲ ἡμᾶς καὶ τὰς

tentiam. Anatolius reuerendissimus archiepiscopus Constantinopolis nouæ Romæ dixit: Eos qui se contra legem sponsæ Christi sanctissimæ Ephesinæ ecclesiæ coniunxerunt, hos *decenter legibus suis expellit. Igitur & qui insiliuit sedi Bassianus reuerendissimus episcopus, & qui post illum inordinate semetipsum immisit Stephanus reuerendissimus episcopus, quietem habeant, cessantes ab *o- peratione eiusdem ecclesiæ. Dabitur autem Ephesiorum metropoli episcopus a Deo mon- stratus, & ab omnibus qui pas- cendi sunt, eligendus ad ordi- nationem illius * episcopatus, qui & recte prædicet verbum veritatis: memoratis scilicet dig- nitatem tantummodo episco- patus habentibus & commu- nionem, * necessariaque salaria, quæ a sanctissima hac conse- quentur ecclesia.

Sancta Synodus exclamauit: Hæc iusta sententia, hoc iustum iudicium est.

Eusebius reuerendissimus e- piscopus Dorylæi dixit: Inuasio reuerendissimi Bassiani euerfio- nem habet regularum, & extra regulas etiam inordinate facta ordinatio in Stephano. Vnde, si videtur, ambo debent Ephesio- rum metropolis episcopatu va- care. Ordinari autem regulari- ter debet episcopus prædictæ metropoli, vita & fide composi- tus. Asiani reuerendissimi epi- scopi prostrati ante sanctissimā Synodum patrum dixerunt: Mi- seremini nostri. nos supplica- mus sancto Concilio, vt misce- reatur filiorum nostrorum, ne forte propter nos & propter

*legitime a seipso expulit.

*admini- stratione

*ecclesiæ,

*decensq; solarium, quod

* vt his clementia tribuatur, & nobis condonetur saltem Bassianus ad tollenda mala: nam si quis hic fuerit ordinatus, & filii

peccata nostra moriantur, * vt nobis clementia condonetur. nam si Bassiano successorem suadeat aliquis hic ordinari, & filii nostri moriuntur, & ciuitas deperit. Gloriosissimi iudices dixerunt: Quoniam secundum voces sancti Concilii neq; Bassianus, neque Stephanus reuerendissimi, digni sunt qui in Ephesiorum ciuitate sint episcopi, Asiani autem episcopi hic reperti dicunt: Si hic ordinetur alter episcopus, Ephesiorum conturbari ciuitatem: dicat sancta Synodus, vbi volunt Canones episcopum Ephesinae sanctissimae ecclesiae ordinari. Reuerendissimi episcopi clamauerunt: In prouincia. Diogenes reuerendissimus episcopus Cyzici dixit: Consuetudo hoc habet. si factus fuisset * a Constantinopolitano episcopo, non habuerunt haec agi. Ibi enim salgamarios ordinant, & propterea * euersio fit. Leontius reuerendissimus episcopus Magnesia dixit: A sancto Timotheo vsque nunc viginti septem episcopi facti, omnes in Epheso sunt ordinati. Solus * Basilius violenter hic factus est, & multae caedes hinc ortae sunt. Philippus reuerendissimus presbyter Constantinopolitanae sanctissimae magnae ecclesiae dixit: Sanctae memoriae Ioannes episcopus Constantiopolitanus quindecim episcopos deposuit, profectus in Asiam, & pro eis alios ordinauit, & Memnon hic * ordinatus est. Aetius archidiaconus Constantinopolis dixit: Et Castinus hic ordinatus est, Heraclides, & alii cum voluntate nostrae urbis archiepiscopi ordi-

* Constantinopoli episcopus, non hac accidissent. Ibi perturbatio accidit.

* f. Bassianus vt est in nouis Lat.

* confirmatus

ἀμάρτιας ἡμῶν, ἵνα ἡμεῖς ὡς Φιλαρθεῖαν δόξωμεν πύλους, καὶ δόξωμεν ἡμῶν καὶ Βασσιανὸν εἰς κακοῦ ἀναίρεσιν ἐπεὶ, εἰ ἄς ὡδὲ χροτονηδίην, καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἵνα ποθῆσκει, καὶ ἡ πόλις δόπλυται. Ὁ ἐνδοξότατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἰησοῦ καὶ τὰς Φωνὰς τῆς ἀγίας σωόδοου οὔτε Βασσιανὸς, οὔτε Στεφανὸς, ὁ ἀλαβέσατος, ἀξιοὶ εἶσιν Ἰησκοποῦ ἢ τῆς Εφεσίων πόλεως, ὁ δὲ τῆς Ἀσιατικῆς Ἰησκοποῦ ἐν ταῦτα ἀρεθῶντες φασίν, εἰ ἐν ταῦτα χροτονηδίην ἕστος Ἰησκοπος, ἐν διορθῶν γινεσθῆτω τῶν Εφεσίων πόλιν· λεγέτω ἡ ἀγία σωόδος, ποδ βούλονται ὁ καινὸς ὁ τῆς κατ' Εφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας χροτονηδίωμ Ἰησκοπον. Ὁ ἀλαβέσατος Ἰησκοποῦ εἶπεν· ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διοργῆς ὁ ἀλαβέσατος Ἰησκοπος Κυζίκου εἶπε· ὅ ἐδος ὡδὲ ἐχ. εἰ ἐγγύετο δὲ Κωνσταντινουπόλεως Ἰησκοπος, ἵνα εἴχε ταῦτα γινεσθῆσι· εἰ σαλγαμαελίοις χροτονοδοσι, καὶ διὰ τῆτο αἰαδῶσπῆ γινεσθῆ. Λεόντιος ὁ ἀλαβέσατος Ἰησκοπος Μαγνησίας εἶπεν· δὲ τῶ ἀγίου Τιμοθέου μέγε νῦν εἰκοσιπέντε Ἰησκοποὶ ἐγγύοντο, πάντες ἐν Εφεσῶ ἐχροτονησσαν· μόνος Βασσιανὸς καὶ βίαν ὡδὲ ἐγγύετο, καὶ σφαζαὶ ἐγγύετο. Φιλιππος ὁ ἀλαβέσατος πρεσβυτέρως τῆς κατ' Κωνσταντινουπόλιν ἀγίας μεγάλης ἐκκλησίας εἶπεν· ὁ ἐν ἀγίοις Ἰωάννης Ἰησκοπος Κωνσταντινουπόλεως δεκαπέντε Ἰησκοποῦς καθεύλεν, ἀπελθῶν ἐν Ἀσία, καὶ ἐχροτονήσεν ἄλλοις αὐτῶν καὶ Μემνον ὡδὲ ἐβέβαιωσπ. Αἰτίως δερχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶπε καὶ Καστίνος ὡδὲ ἐχροτονήσπ· Ηρακλείδης, καὶ ἄλλοι κατ' ἡρώμης τῶ ὡδὲ δερχιεπισκόπου ἐχροτονησσαν

LEO P.I. ANNO CHRISTI 451. ΠΡΑΞΙ ΤΗ ΤΗΣ ΟΜΟ...

